

XV.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Tilfyn med Dampfartøier.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 18de December 1874).

I Samlingen 1872—73 forelagde Justitsministeren Forflag til „Lov om Tilfyn med Dampfjebler og Damppassagerfartøier“. Lovforlaget var nærmest fremkaldt ved Teknikens Fremskridt, Anvendelsen af nye Konstruktioner og den stigende Indførel af Dampfjebler fra Udlandet, hvorved Lov angaaende Bestaffenheden af samt Tilfynet med Dampfjebler, Dampmaskiner og Dampskibe af 12te April 1851 ikke mere svarede til sin Hensigt, uagtet Ministeriet ved Befjendtgjørelser af 5te November 1855 og 19de Juni 1865 havde søgt at give Lovens Bestemmelser en tidsvarende større Brugbarhed.

I Motiverne til det i 1872—73 forelagte Forflag blev det udtalt, at der i Henseende til Dampskibe, der befordre Passagerer, trænges til et større Tilfyn, end der hidtil er blevet dem til Del. Motiverne nævnedes eksempelvis, at der efter de da gjældende Bestemmelser savnedes Gjæmmel til at begrænse Antallet af de Passagerer, som et saadant Skib kan tage ombord, til at forhindre, at Tilfynet med Pasningen af Maskinen betros til aldeles utyndige Folk, eller til at forbyde, at Skibet medtager Last, som udsætter Passagerernes Liv for Fare.

Ministeriet forelagde Lovforlaget i Landstinget, hvorfra det med nogle mindre gennemgribende Ændringer kom til Folkethinget, hvis i Sagen nedsatte Udvalg om end kun modstræbende fræveg den Opfattelse, som Rigsdagen gjorde gjældende ved Loven af 1851, der søgte at omfatte samtlige Forskrifter, uden at overgive vigtige Sider af Lovemnet til ministeriel Anordning. For saa vidt sluttede Udvalget sig til den i Loven nedlagte Grundtanke, at der „indrømmes Regjeringen Bemyndigelse til at tilstede Afvigelser og Undtagelser fra de i Loven givne Bestemmelser“, hvilket Standpunkt Regjeringen allerede havde indtaget 1851 navnlig af tekniske Hensyn, der selv-

følgelig maa være tilstede i endnu højere Grad efter de mellemiggende Aars Fremskridt paa dette Omraade. Det Forflag, Ministeriet stillede 1872—73, hvilede da ogsaa efter selve Motiverne paa en forudgaaet Forhandling, som Bestyrelsen for den polytekniske Lærestanstalt havde pleiet med flere særlig sagkyndige Mænd.

Folkethingets Udvalg fandt imidlertid, at den Sagkundskab, Ministeriet ved denne Leilighed var tyet til, havde i ringere Grad agtet paa den af Ministeriet selv fremhævede Side af Lovemnet, nemlig det større Tilfyn med Dampskibe, som befordre Passagerer. Udvalget fandt, at Lovens Gjensjand af sig selv faldt i to væsentlig forskellige Afdelinger nemlig Tilfynet med den Dampkraft, der bruges i Industriens og Agerbrugets Tjeneste i Land, og Tilfynet med den Dampkraft, der bruges paa Skibe.

Udvalgets Flertal havde allerede den Gang ønsket, at begge disse Sider af Tilfynet fremtraadte som to forskellige Love, da Tilfynet med Dampkraften krævede langt videre gaaende Forskrifter end dem, der gjordes nødvendige med Hensyn til Dampfjebler paa Land.

Oversfor en afgjort Modstand fra Ministerens Side blev Udvalget staaende ved at dele Lovforlaget i to selvstændige Afnit, et om Tilfynet med Dampfjebler paa Land og et om Tilfynet med Passagerdampfartøier.

Udvalget indskrænkede sig imidlertid ikke her til. Netop de Grunde, der ledede Udvalget til at lægge Hovedvægten paa en fylbigere Lovgivning om Dampfartøier, førte ligefrem til at paavise, hvilke andre Lovarbejder der nødvendigvis maatte blive Følgen af en ny Lovgivning paa dette Omraade, men som aldeles ikke fandtes i Ministerens første Lovarbejde.

Da Loven ikke kunde blive færdig i Samlingen 1872/73, fandt Udvalget det dog rigtigst at